

Deixar-se caure

El verb *caure*, expressant com expressa una idea molt elemental, té una gran diversitat de significacions i de casos d'aplicació. Però, naturalment, aquesta diversitat té les seves limitacions. Observem que hi ha qui se serveix d'aquest verb significat «anar», «aturar-se», «anar a parar» (en un lloc), cosa que creiem que representa una clara extralimitació de l'ús d'aquest verb.

Es cert que la definició d'un dels significats que el Diccionari Fabra reconeix al verb *caure* s'inicia justament amb la locució *anar a parar*, però aquesta locució és tot seguit modificada per la resta de la definició: «anar a parar a una situació dolenta, trobar-s'hi tot d'un cop; deixar-se anar a alguna cosa blasmable». *Caure*, doncs, només admet un ús vàlid com a equivalent de *anar a parar* en frases com *caure en l'oblit*, *caure en la desesperació*, *caure en la misèria*, etc., en què s'esmenta explícitament allò (de signe negatiu) en què hom ha caigut. També és possible, és clar, la intercanviabilitat de *caure* i *anar a parar* en una frase com és ara *La pilota va caure* (o *va anar a parar*) al carrer, en què *caure* té el sentit propi o recte, però ja no és possible l'ús de *caure* en lloc de *anar a parar*

si diem *Va anar a parar a la Xina*. És, però, en frases com «Qualsevol dia caurà per aquí una altra vegada» o «Abans hi queien molt sovint, en aquest poble», en què es falseja més sovint la significació d'aquest verb. El sentit que es vol expressar en aquestes frases no correspon al verb *caure* sinó a una de les locucions que ha originat, *deixar-se caure*: *Qualsevol dia es deixarà caure per aquí una altra vegada*, *Abans s'hi deixaven caure molt sovint*.

El Diccionari Fabra només indica l'existència d'aquesta locució per mitjà d'un exemple, *Deixar-se caure en un indret*, sense explicació del significat, cosa que pot induir el consultant a una interpretació dubtosa: *deixar-se caure en un sofà* no és igual que *deixar-se caure a la taverna*. La Gran Enciclopèdia Catalana explica ja el significat d'aquesta locució: «anar (en un indret), aturar-s'hi deliberadament». És, potser, una explicació poc matisada. Creiem que *deixar-se caure* comporta una certa idea de displicència, d'acció certament deliberada però sense obeir cap propòsit ferm i decidit.